

W Św. Franciszka

PISMO WSPÓLNOTOWE
PRZY KOŚCIELE ŚW. FRANCISZKA Z ASYŻU
W ANTWERPII

Kapucyni Antwerpia | Ossenmarkt 14 | 2000 Antwerpen | e-mail: kapucyni.antwerpia@gmail.com | rektor kościoła tel. (+32) 474 624 031

Drodzy przyjaciele naszego Kościoła,

Z radością zapraszamy do lektury listopadowego numeru naszego miesięcznika. Listopad rozpoczyna się od Uroczystości Wszystkich Świętych – dnia, który zachęca nas do refleksji nad świętością jako najwyższym celem naszego życia. Świętość jest przede wszystkim zjednoczeniem z Chrystusem i miłością wobec drugiego człowieka. Święci, których wspominamy, byli ludźmi takimi jak my; ich życie pokazuje, że każdy z nas może kroczyć drogą prowadzącą do Boga. Św. Jan Paweł II wielokrotnie przypominał, że świętość jest dla każdego, nie tylko dla nielicznych: „Świętość nie jest przywilejem nielicznych, ale obowiązkiem wszystkich ochrzczonych.” (Homilia z okazji kanonizacji św. Kingi, Stary Sącz, 16 czerwca 1999). Papież Franciszek, w swojej adhortacji *Gaudete et exsultate* (O powołaniu do świętości w świecie współczesnym), wskazuje, że świętość jest realizowana w codziennych, prostych czynach: „Świętość nie polega na robieniu niezwykłych rzeczy, lecz na codziennym podążaniu drogą miłości i naśladowaniu Chrystusa.” (*Gaudete et exsultate*, nr 14). 2 listopada obchodzimy Wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych – dzień, w którym odwiedzamy cmentarze, by w zadumie i modlitwie dziękować Bogu za bliskich, przyjaciół i znajomych, którzy przeszli do życia wiecznego. Niech to wydanie naszego czasopisma umocni nas wszystkich w wierze i na drodze do świętości.

Z serdecznym pozdrowieniem i modlitwą,

Br. Marcin Derdziuk

Pamiętajmy o tych, co odeszli...

Początek listopada to czas wspominania wszystkich wierzących w Chrystusa, którzy odeszli z tego świata. Zaduszki i Wszystkich Świętych każdemu kojarzy się z rozświeconymi cmentarzami, pięknie ubranymi grobami oraz pamięcią o bliskich.

Kościół wspomina nie tylko oficjalnie uznanych świętych (tych beatyfikowanych i kanonizowanych), ale także wszystkich wiernych, którzy już osiągnęli zbawienie i przebywają w niebie. Wstańnictwa Wszystkich Świętych wzywa się w szczególnie ważnych wydarzeniach życia Kościoła. Śpiewana jest wówczas Litania do Wszystkich Świętych, która należy do najstarszych litanijskich modlitw Kościoła i jako jedyna występuje w księgach liturgicznych (w liturgii Wigilii Paschalnej; ponadto także w obrzędzie poświęcenia kościoła i ołtarza oraz w obrzędzie święceń).

W pierwszych wiekach chrześcijaństwa nie wspominano żadnych świętych. Najwcześniej zaczęto oddawać cześć Matce Bożej. Potem kultem otoczono męczenników, (w IV w. na Wschodzie obchodzono jednego dnia wspomnienie wszystkich męczenników). Z czasem zaczęto pamiętać o świętobliwych: papieżach, mnichach i dziewicach. Większego znaczenia uroczystość Wszystkich Świętych nabrała za czasów papieża Bonifacego IV, który zamienił Panteon, na kościół Najświętszej Maryi Panny i Wszystkich Męczenników. Uroczystego poświęcenia świątyni wraz ze złożeniem relikwii męczenników dokonano 13.05.610 r. Ok. 800 r. wspomnienie Wszystkich Świętych obchodzone było w Irlandii i Bawarii (1 listopada). Za papieża Grzegorza IV cesarz Ludwik rozciągnął święto na całe swoje państwo. W 935 r. Jan XI rozszerzył je na cały Kościół. W ten sposób lokalne święto Rzymu i niektórych Kościołów stało się świętem Kościoła powszechnego.

Obchód Dnia Zadusznego zainicjował w 998 r. św. Odylon, a wzorem klasztorów benedyktyńskich wkrótce poszły też inne zakony i diecezje. W XIII w. święto rozpowszechniło się na cały Kościół zachodni. W XIV w. zaczęto urządzać procesję na cmentarz do czterech stacji. Piąta stacja odbywała się już w kościele, po powrocie procesji z cmentarza. Przy stacjach odmawiano modlitwy za zmarłych i śpiewano pieśni żałobne. W Polsce tradycja Dnia Zadusznego zaczęła się tworzyć już w XII w., a z końcem XV w. była znana w całym kraju. W 1915 r. papież Benedykt XV na prośbę opata-prymasa benedyktynów zezwolił, aby tego dnia każdy kapłan mógł odprawić trzy Msze Święte: w intencji poleconej przez wiernych, za wszystkich wiernych zmarłych i według intencji Ojca Świętego.

Od południa dnia Wszystkich Świętych i przez cały Dzień Zaduszny w kościołach i kaplicach publicznych można uzyskać odpust zupełny (tylko jeden raz) pod warunkami: 1) pobożne nawiedzenie kościoła lub kaplicy, 2) odmówienie 'Ojcie nasz' i 'Wierzę w Boga', 3) dowolna modlitwa w intencjach Ojca św., 4) Spowiedź i Komunia św. W dniach 1-8 listopada można także pozyskać odpust zupełny za nawiedzenie cmentarza pod wyżej wymienionymi warunkami. (Urszula)

Msze Święte

Sobota: 18:00 (międzynarodowa)

Niedziela: 09:00, 12:30, 17:00 (po polsku)

Różaniec

codziennie o godz. 19:00

I poniedziałek miesiąca

Modlitwa o pokój na świecie godz. 19:00

I piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 18:00

Msza św. o 19:30

Adoracja do godz. 24:00

I sobota miesiąca

Msza św. o godz. 18:00

Adoracja i różaniec od godz. 19:00

Uwielbienie do godz. 24:00

Lectio Divina

w każdą środę o godz. 20:00

Ogłoszenia

- Zapraszamy do naszej kawiarenki Capuccino po każdej niedzielnej Mszy Świętej.
- W naszym Centrum Liturgicznym znajduje się wiele ciekawych książek, dewocjonaliów i pamiątek z pielgrzymek. Wejście przez pokój dziecięcy.
- Zachęcamy dzieci i dorosłych do uczestnictwa w Scholi
- Starszą młodzież i dorosłych zapraszamy do powstałego Klubu Pielgrzyma i Podróżnika MOJE CAMINO
- Zapraszamy do korzystania z samoobsługowej wypożyczalni książek *Książka w obiegu*. Książki znajdują się w korytarzu po prawej stronie kościoła, przy wejściu na balkon.
- Katecheza dla kandydatów do bierzmowania odbywa się w każdy II piątek miesiąca w godz. 19:00-20:30
- Katecheza dla dzieci pragnących przystąpić do I Komunii, mieszkających na terenie Federacji Warm-Noord Antwerpen oraz należących do naszej wspólnoty i szkół naszej federacji w każdą I sobotę miesiąca w godz. 13.30 - 15.00.

Pielgrzymka do Matki

W dniach 11-14 października wierni z naszego Kościoła udali się w pielgrzymkę do Sanktuarium Matki Bożej w Fatimie. Grupa 59 osób przez dwa dni uczestniczyła w nabożeństwach upamiętniających ostatnie z objawień, jakie miały tutaj miejsce w 1917 r., podczas których Matka Boża ukazała się trójce dzieci.

Do położonej w Portugalii Fatimy udaliśmy się z Brukseli samolotem. Jeszcze na lotnisku okazało się, że lot jest 2 godziny opóźniony. Następnie 3 godziny lotu i droga z Lizbony do Fatimy autokarem i dotarliśmy na miejsce. Jednak nikt nie narzekał, a trud długiej podróży wynagrodzony został w hotelu. Pomimo późnej pory – ok. 22:00 (23:00 czasu BE/PL), przywitano nas ciepłą, dwudaniową kolacją.

Następnego dnia po śniadaniu udaliśmy się na plac przed *Sanktuarium Cova da Iria*. Brat Marcin oprowadził nas wokół najważniejszych obiektów tego Świętego Miejsca. Najpierw przywitaliśmy się z Matką w *Kaplicy Objawień*, powstałej w miejscu, w którym trójka małych pastuszków: Łucja, Hiacynta i Franciszek Ją ujrzeli. Następnie przeszliśmy do *Bazyliki Matki Bożej Różańcowej*, której budowę rozpoczęto w 1928 r., a konsekrowano dopiero w 1954 r. To tutaj znajdują się groby dzieci, a wnętrza świątyni wypełniają malowidła, przedstawiające ewangelistów, sceny pielgrzymkowe i objawienie się anioła.

Na przeciw bazyliki, po drugiej stronie Placu, w 2007 r. otwarto *Bazylikę Mniejszą pw. Trójcy Świętej*, w której mieszczą się 3 kaplice: *Najświętszego Serca Jezusowego*, *Niepokalanego Serca Maryi* i *Zmartwychwstania Jezusa*. Obok budynku stoi krzyż, a wiernych zmierzających do niej wita posąg papieża Jana Pawła II, autorstwa Czesława Dźwigaja.

Przy placu znajduje się też *Muzeum Sanktuarium Fatimskiego* ze stałą ekspozycją *Fatima Światło i Pokój*, przybliżającą pielgrzymom istotę orędzia fatimskiego, w tym ważny aspekt modlitwy różańcowej. Znajdziemy tu też wystawę z cytatami z listu apostołskiego *Ro-*

sarium Virginis Mariae Jana Pawła II z 2002 r. o Różańcu Świętym, który wyszczególnił Tajemnice Światła. Wśród eksponatów wyróżnia się tu cenna korona figury Matki Boskiej Fatimskiej, w której umieszczono kulę, wystrzeloną do papieża Jana Pawła II podczas zamachu w Rzymie. Znajdziemy tu też m.in. pochodzącą z hindusko-portugalskiej szkoły rzeźbiarskiej figurę Chrystusa z XVII w., szaty liturgiczne papieży, używane przez nich podczas pielgrzymek do Fatimy, stroje ludowe, komunijne, ślubne oraz stroje podarowane przez pielgrzymów pochodzących z różnych środowisk społecznych i zawodowych.

Następnie wzięliśmy udział we Mszy Świętej w języku polskim w Kaplicy Objawień. Uczestniczyło w niej kilkanaście grup przybyłych z Polski i świata.

Po obiedzie Brat Marcin zaprowadził nas do oddalonej o ok 2,5 km dzielnicy *Aljustrel*, która niegdyś była oddzielną wioską. To w niej mieszkali pastuszkowie, którym objawiła się Matka. Droga, którą pokonaliśmy pieszo prowadzi przez gaje oliwne i jest jednocześnie Drogą Krzyżową. Tak jak inni pielgrzymi, przemieszczający się w tamtym kierunku, tak i my odbyliśmy ją, kłaniając się Panu Jezusowi na każdej ze stacji.

W połowie tej drogi znajduje się piękna *figura Matki Bożej Valinhos*, a na *wzgórzu Calvário Húngaro* kaplica, którą wieńczy pomnik Jezusa Ukrzyżowanego. Później dotarliśmy do Aljustrel, gdzie zwiedziliśmy domy pastuszków.

Wieczorem udaliśmy się raz jeszcze na plac przed Sanktuarium by móc uczestniczyć w procesji ze świecami i modlitwie dziękczynnej za wstawiennictwo Matki Bożej. Każdego wieczoru o 22:15 procesja Matki Bożej Fatimskiej wyrusza z Kaplicy Objawień po Różańcu Świętym i przechodzi przez plac między Bazyliką Matki Bożej Różańcowej, a Bazyliką Trójcy Świętej. Niektórzy pielgrzymi dokonali tam aktu pokuty poprzez przemierzenie na kolanach odległości 182 m – tak jak podczas objawień Maryjnych jeden z pastuszków, wówczas jeszcze po kamieniach, ofiarując swój trud Matce Bożej.

Trzeciego dnia, w niedzielę 13 października przypadała rocznica ostatniego z objawień maryjnych w Fatimie. Pielgrzymki odbywające się w miesiącach objawień zwane są międzynarodowymi pielgrzymkami rocznicowymi i mają bardzo uroczysty charakter. Podczas Mszy Świętej przed Sanktuarium zgromadziło się ok 160 grup wiernych. 14 stanowiły grupy z Portugalii, pozostałe natomiast przybyły do Fatimy z całego świata. Październikową wydarzenie zaszczycił swą obecnością kardynał Leonard Ulrich Steiner, arcybiskup Manaus (Brazylia), który przewodniczył dwudniowym obchodom w Fatimie. Figura

Matki Bożej została wyprowadzona z Kaplicy Objawień w orszaku, przemierzając plac Sanktuarium w procesji, ku ołtarzowi przed Bazyliką Matki Bożej Różańcowej. Nasza Mama była obecna z nami przez całe nabożeństwo, ciepłiwo patrząc na nas, nawołując do modlitwy różańcowej. Każdy z nas przeżył to spotkanie w cudowny sposób, zapałający w Jej oblicze.

Na czas poobiedni brat Marcin przygotował niespodziankę: wyjazd nad Ocean Atlantycki, do miejscowości Nazaré, do którego dotarliśmy po godzinie jazdy z Fatimy wynajętym autokarem. Nazaré to uroczne, tradycyjne miasteczko położone wzdłuż pięknego *Srebrnego Wybrzeża (Costa de Prata)*. Dawniej stanowiło centrum rybołówstwa, ale dziś znane jest na całym świecie jako stolica europejskiego surfingu. Odważni surferzy przyjeżdżają tu, aby surfować na kolosalnych, 30-metrowych falach. Umożliwia im to *Nazaré Canyon*, największy podwodny kanion w Europie, który osiąga głęb. 5000m.

Miasto to składa się ze starej i nowej części rozdzielonych klifem *Sítio*, z którego rozpościera się przepiękna panorama na okolicę i zatokę. Na górę prowadzi kolejka torowa, którą przejazd zachwycał każdego ze względu na widoki.

I chociaż w Nazaré mieliśmy ograniczony czas, to zdążyliśmy też nieco zobaczyć. Naszą szczególną uwagę przykuły dwie świątynie: mieszcząca się w starszej części *Kaplica Nossa Senhora da Nazaré* oraz znajdujący się u podnóża klifu, w nowej - *Kościół pw. Świętego Antoniego*. Był również czas na zakup pamiątek, a brat Marcin skorzystał z kąpeli w Oceanie Atlantyckim.

Czwarty dzień był czasem powrotu do Belgii. Rano jeszcze raz mieliśmy szansę spotkać się z Matką podczas Mszy Świętej dla Polaków w Kaplicy Objawień, zrobić ostatnie zakupy, a po 13:00 byliśmy już na lotnisku w Lizbonie. Lot powrotny, wprawdzie również opóźniony, minął wszystkim spokojnie. Z Brukseli do Antwerpii dotarliśmy ok. 22:00 i każdy udał się do swoich domów ze wspaniałymi wspomnieniami z odwiedzin u Matki. (Urszula)

Pielgrzymka polonijna do Banneux

W pierwszą niedzielę października wierni z Antwerpii udali się w polonijną pielgrzymkę do Banneux. Uroczystości przewodniczył biskup pomocniczy Archidiecezji Lubelskiej Adam Bab.

Po przybyciu na miejsce wielu pielgrzymów udało się do Kaplicy Objawień na krótką modlitwę, gdzie w 1933 r. Maryja ukazała się 12-letniej Mariette Beco,

wiejskiej dziewczynce z ubogiej rodziny. Przekazała jej, że jest Matką Ubogich, która przychodzi, aby ulżyć ludziom w cierpieniu. Nastąpiło 8 objawień, a piąte z kolei miało miejsce 11 lutego, dokładnie w 75. rocznicę pierwszego objawienia w Lourdes. W 1949 r. Kościół uznał objawienia z Banneux, traktując je jako kontynuację maryjnego orędzia z Lourdes. W miejscu objawień wytrysnęło także źródło,

które w późniejszym czasie stało się miejscem wielu cudów. Według słów Matki Ubogich *To źródło ma przynosić ulgę chorym i ma być zachowane dla wszystkich narodów.*

O 12:00 rozpoczęła się Msza Święta, której głównym celebrazem był ks. biskup Adam Bab z Archidiecezji Lubelskiej. Po zakończonej

Eucharystii był czas wolny na zwiedzanie kompleksu sakralnego m.in. Kapliczka Objawień, kaplica św. Michała Archanioła, kaplica Posłannictwa, kościół Dziewicy Ubogich, Droga Krzyżowa, dzwonnica Konrada Adnauera czy cudowne źródło.

O 15:00 uczestniczyliśmy w modlitwie Różańcowej, poprowadzonej przez Wójników Maryji z Belgii. Nasz pobyt w Banneux zakończyliśmy w Kościele modlitwą i błogosławieństwem Przenajświętszym Sakramentem. Niech nasze pielgrzymowanie będzie dla wszystkich piękną drogą wzrostu duchowego. Niech Matka Ubogich, każdego dnia przypomina nam o modlitwie różańcowej i wyprasza nam na każdą sekundę naszego życia błogosławieństwo Swego Syna, a naszego Pana, Jezusa Chrystusa. Do zobaczenia za rok. (Anna)

Odpust św. Franciszka

3-4.10.2024 w Kościele Świętego Franciszka z Asyżu odbywały się uroczyste nabożeństwa ku czci patrona naszej świętyni. Zgromadziły one wiernych różnych narodowości.

To był wyjątkowy czas dla wszystkich, którym bliski jest św. Franciszek z Asyżu. W czwartek 3 października, wierni z naszego kościoła zgromadzili się wieczorem, aby świętować tradycyjne nabożeństwo Transistus (łac. przejście). W tradycji, to właśnie tego dnia święty odszedł do Pana, otoczony braćmi, przy kościele Porcunkuli. Jest to jedno z bardziej wzruszających nabożeństw dla wszystkich braci i sióstr Zakonu św. Ojca Franciszka, wspominających ostatnie chwile Świętego na ziemi i wdzięcznych za dar Jego niezwykłej świętości dla całego Kościoła. Uroczystość celebrowali wszyscy duchowni, mieszkający w klasztorze, a nabożeństwo odbywało się w kilku językach. W czasie nabożeństwa franciszkanie i wierni, wspominali ostatnie chwile życia św. Franciszka, dziękując za tego niezwykłego Świętego. On to do końca ukochał Boga i wszystkie stworzenia, a nawet śmierć, którą nazywał swoją siostrą, prowadzącą do Stwórcy.

Tak śmierć Świętego opisuje Tomasz z Celano w Życiorysie Pierwszym: *Kiedy więc od kilku dni przebywał w miejscu tak bardzo przez siebie upragnionym i poznał, że nadchodzi czas bliskiej śmierci, przywołał do siebie dwu braci a swych szczególnych synów, i kazał im donośnym głosem, w radości ducha, śpiewać chwalby Pańskie o rychłej śmierci i o życiu wiecznym, tak bliskim. On zaś, o ile zdołał, intonował ów psalm Dawidowy: >>Głośno wołam do Pana, głośno błagam Pana<< (Ps 141, 2). (...) Wreszcie kazał przynieść księgę Ewangelii i polecił, by mu czytano Ewangelię według Jana, od miejsca, które zaczyna się: >>Było to przed Świętem Paschy. Jezus, wiedząc, że nadeszła Jego godzina przejścia z tego świata do Ojca<< (J 13,1). (...) Zebrano się wielu braci, których on był ojcem i wodzem, i podczas gdy wszyscy stali ze czcią i patrzyli na to błogosławione zejście i szczęsne dokonanie życia, jego najświętsza dusza uwolniła się z ciała, została wchłonięta w bezmiar światłości, a ciało umarło w Panu. (Urszula)*

Panno święta, co Jasnej bronisz Częstochowy I w Ostrej świecisz Bramie!

Przed Jej wizerunkiem modlił się ojciec Maksymilian Kolbe, św. Jan Paweł II, Adam Mickiewicz i Józef Piłsudski. 16 listopada przypada wspomnienie Matki Bożej Ostrobramskiej.

Kult Matki Miłosierdzia z Ostrej Bramy sięga drugiej poł. XVII w. i wiąże się z obroną murów Wilna. Nie tylko Adam Mickiewicz rozślawił Matkę Bożą Ostrobramską. O jej niezwykłym kulcie przypominał w 1993 r. św. Jan Paweł II, który modlił się w kaplicy w Ostrej Bramie i ofiarował Matce Bożej Miłosierdzia, słynną już, złotą różę.

Ikona Matki Bożej z Ostrej Bramy ma wymiary 163x200 cm i prawdopodobnie powstała w Wilnie ok 1620–1630r. W roku 1761 mnich Hilarion opublikował książkę, w której wymieniono 17 cudów przypisywanych Maryi z tej ikony, m.in: ugaszenie pożaru w 1706 r, ukaranie protestanckich żołnierzy (Szwedów), którzy wykopili obraz w 1702 r – jeden z nich zaczął nawet strzelać do obrazu (śląd po kuli widać na prawym rękawie sukini), kiedy nagle opadły ciężkie kraty, miażdżąc czterech żołnierzy.

To w Ostrej Bramie został wystawiony po raz pierwszy publicznie Obraz Miłosierdzia Bożego (26-28.04.1935r.). Również tu św. Faustyna miała wizję triumfu obrazu Miłosierdzia Bożego. Św. Maksymilian Kolbe tak modlił się przed wizerunkiem Matki Bożej Miłosierdzia: *Matko Bosko Ostrobramska, nie masz na swym ręku Dzieciątka Jezus, to weź mnie na swoje ręce i przenieś szczęśliwie przez całe życie.* Św. Jan Paweł II wspominał 06.09.1993 r, że w momencie wyboru na papieża pomyślał o Matce Najświętszej z Ostrej Bramy. Józef Piłsudski, patrząc na obraz Matki Bożej Ostrobramskiej mówił: *MATKA NAJŚWIĘTSZA WZIĘŁA NA SIEBIE JAKBY MINISTERIUM DOBROCI, BO KIEDY CZŁOWIEK CHOCIAŻBY NA JEJ OBRAZ TYLKO POPATRY, TO CZUJE SIĘ LEPSZYM.*

Cześć oddawana Matce Bożej Ostrobramskiej jest niebywała. Jej kult jest obecny nie tylko na terenie Litwy, ale także w sąsiednich krajach. W Polsce około 30 parafii ma za patronkę właśnie Matkę Bożą Ostrobramską. (Urszula)

Wspólnota Miłosierdzia Anioły Antwerpii oraz Bracia Kapucyni w Antwerpii ogłaszają zbiórkę dla powodzian z Bodzanowa

POMOC NA 5!

Przez najbliższe 6 miesięcy będziemy regularnie, małymi krokami zbierać najpotrzebniejsze rzeczy gospodarstwa domowego dla powodzian, tak aby pomóc im stanąć na nogi i wrócić do normalnego życia. Prosimy o przynoszenie darów w stanie bardzo dobrym lub nowych.

CHCESZ POMÓC? MOŻESZ TO ZROBIĆ NA 5 SPOSOBÓW

Dane do wpłat w Euro:
Prowincja Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej
ul. Ostatnia 14, 60-102 Poznań
PEKAO SA II o/Poznań
Nr konta: PL 38 1240 1763 1978 0000 1832 7948
SWIFT: PKOPLPLW
Z dopiskiem: Dla powodzian w Bodzanowie

Dane do wpłat w PLN:
Parafia Rzymskokatolicka św. Józefa Robotnika w Bodzanowie
Bodzanów 66, 48-340 Glucholazy
Nr konta: SE 1090 2167 0000 0001 0124 3127
Z dopiskiem: Dla powodzian w Bodzanowie

ZACHĘCAMY WSZYSTKICH DO PRZYŁĄCZENIA SIĘ DO AKCJI RAZEM MOŻEMY SPRAWIĆ, ABY TE ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA NIE BYŁY DLA NICH TAKIE TRUDNE.

Gdzie należy dostarczać dary?

Magazyn ubrań Kapucynów, Itallalei 92, 2000 Antwerpia
Sobota: 16:00-18:00 | Niedziela po Mszach Świętych

Kościół na Berchem, Grotestienweg 650, 2600 Antwerpia
Niedziela po Mszy Świętej z godziny 13:00

lub po wcześniejszym kontakcie telefonicznym

Wspólnota Miłosierdzia Anioły Antwerpii

Agnieszka: 0454 83 67 37
Gosia: 0487 25 94 20

Br. Marcin Derdziuk: 0474 624 031

Masz lekkie pióro?

Pisanie tekstów nie sprawi Ci problemu?

Chciałbyś współtworzyć naszego parafialne pismo? Dołącz do naszego zespołu!

napisz do nas: uswfranciskagazetka@gmail.com

Święci miesiąca

Andrzej pochodził z żydowskiej rodziny rybackiej z Betsaidy nad Jeziorem Galilejskim. Początkowo był uczniem Jana Chrzciciela, pod którego wpływem poszedł za Jezusem Chrystusem, gdy Jan przyjmował chrzest w Jordanie. Andrzej przystąpił do Chrystusa wraz ze swoim bratem Szymonem Piotrem. Święty był pierwszym uczniem powołanym przez Jezusa na Apostoła.

Święty Andrzej

Apostołowie nie od razu na stałe zostali z Jezusem. Po ich pierwszym spotkaniu wrócili do łowienia ryb. Kiedy Jezus wezwał ich po raz drugi, zostali z przy Nim – aż do śmierci i wniebowstąpienia. *Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci, Szymona, zwanego Piotrem i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro: byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi». Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za nim (Mt 4, 18-20).* Św. Łukasz dorzuca szczegół, że powołanie to łączyło się z cudownym połowem ryb (Łk 5, 1-11).

Przez cały okres działalności Pana Jezusa, Andrzej należał do Jego najbliższego otoczenia. W domu Andrzeja i Piotra w Kafarnaum Chrystus zatrzymywał się niejednokrotnie. Andrzej był świadkiem cudu w Kanie (J 2, 1-12) i cudownego rozmnożenia chleba (J 6, 8-15).

Usiłując wy badać ślady działalności apostolskiej Andrzeja po Zesłaniu Ducha Świętego, Orygenes pisze, że pracował on w Scytii, która leży pomiędzy Dunajem a Donem. Andrzej był więc apostołem Słowian w ich pierwotnych siedzibach. Św. Hieronim uważał, że św. Andrzej miał także pracować w Poncie, w Kapa-docji i w Bitynii, skąd udał się do Achai. Tego samego zdania jest Teodoret, twierdząc że ze udał się do Tracji i Epiru. Wszystkie źródła są zgodne, że św. Andrzej zakończył swoje apostolskie życie śmiercią męczeńską w Patras w Achai, na drzewie krzyża.

W 356 r. relikwie św. Andrzeja przewieziono z Patras do Konstantynopola i umieszczono w kościele Apostołów. Krzyżacy, zdobywając Konstantynopol w 1202r. zabrali relikwie i umieścili w Amalfi w pobliżu Neapolu. Głowę św. Andrzeja papież Pius II w XV w. kazał przewieźć do Rzymu, do bazyliki św. Piotra – uważając, że skoro wspólna chwała połączyła obu braci, ta sama chwała powinna połączyć także ich ciała. 25.09.1964 r. papież Paweł VI zwrócił głowę św. Andrzeja kościołowi w Patras. Najpierw 23.09. oddali cześć relikwii wszyscy ojcowie Soboru Watykańskiego II, zebrani wraz z papieżem, który w procesji przeniósł relikwię z kaplicy Najświętszego Sakramentu na ołtarz auli soborowej. Po południu przewieziono relikwie do kościoła św. Andrzeja della Valle, gdzie były wystawione do publicznej czci. 25.09. relikwie zostały przewiezione samolotem do Patras. Kościół grecki posiada też relikwie krzyża, na którym umarł św. Andrzej. Natomiast relikwia prawej ręki Apostoła znajduje się w moskiewskim Soborze Bogojawleńskim. Od 2003 r. częśćka relikwii św. Andrzeja jest także w Polsce, w warszawskim kościele środowisk twórczych przy Placu Teatralnym.

Wspomnienie św. Andrzeja obchodzimy 30 listopada i 9 maja (Anglia i Szkocja). Atrybutami świętego są krzyż, księga, ryba, sieć. Patronuje m.in. Szkocji, Grecji, Rosji, Hiszpanii, Sycylii, jest również patronem małżeństw, podróżujących, rybaków, rycerzy, woziwodów, rzeźników. (Basia)

Pierwsi męczennicy Polscy

Święci Benedykt, Jan, Mateusz, Izaak i Krystyn to pierwsi męczennicy Polscy, których wspomnienie obchodzone jest 13 listopada.

W skład pięciu chrześcijańskich eremitów (pustelników) wchodziło dwóch włoskich benedyktynów: Benedykt i Jan, przybyłych do Polski na zaproszenie Bolesława Chrobrego, dwóch polskich nowicjuszy i jednocześnie rodzonych braci: Izaak i Mateusz oraz ich polski pomocnik, Krystyn. Należeli oni do zgromadzenia benedyktynów, którego założenie zaproponował sam przyjaciel Bolesława Chrobrego, cesarz niemiecki Otton III w 1001r., podczas wizyty we włoskim klasztorze benedyktynów w Pereum. Przebywał tam wówczas jego krewny św. Bruno z Kwerfurtu, który chciał, żeby tej misji podjął się właśnie Benedykt, ale nie było na to zgody przełożonego klasztoru, św. Romualda. Widział on Benedykta jako opata budowanego klasztoru w Pereum. Cesarz uprosił św. Romualda, by delegował Benedykta. Ten zaś nie chciał opuścić Pereum, za co został skazany na chłostę za nieposłuszeństwo. Ostatecznie, pod koniec 1001 r. wyruszył z bratem Janem na misję. Był z nimi też Barnaba.

Zakonnicy zabrali ze sobą księgi liturgiczne i naczynia podarowane przez Cesarza. Najprawdopodobniej podróż ich przebiegała szlakiem alpejskim, wiodącym przez Weronę, Trydent, Bolzano, Augsburg, Ratyzbonę, Pragę, Wrocław do Poznania, gdzie zostali przyjęci przez Bolesława Chrobrego. Wkrótce dołączyli do nich Polacy możnego rodu: żarliwi religijnie rodzeni bracia Mateusz i Izaak – nowicjusze, oraz Krystyn – klasztorny sługa, pochodzący prawdopodobnie z pobliskiej wsi.

Eremici zobowiązali się do pustelniczego trybu życia, a przede wszystkim do prowadzenia pracy misyjnej. Ich dziejopisarz św. Bruno z Kwerfurtu w dziele pt. *Żywot Pięciu Braci* nie podał miejsca ich osiedlenia. Wobec niesprecyzowania miejsca powszechnie sądzi się, że mogła być to wieś Święty Wojciech (obecnie Wojciechowo) pod Międzyrzeczem. Benedykt i Jan nauczyli się nawet języka polskiego. Zakonnicy otrzymywali środki w postaci srebra na prowadzenie misji. W nocy z 10 na 11.11.1003 r. w przeddzień święta św. Marcina, Benedykt, Jan, Mateusz, Izaak i Krystyn zostali zamordowani w napadzie rabunkowym. Pierwsze ciosy mieczem otrzymał Jan, po nim zginął Benedykt. Izaaka zamordowano w celi obok. Mateusz zginął przeszyty oszczepami, gdy wybiegł z celi w stronę kościoła. Mieszkający oddzielnie Krystyn próbował jeszcze bronić klasztoru, ale i jego zamordowano.

Trzej z nich: Izaak, Mateusz i Krystyn są pierwszymi pochodzącymi z obszaru dzisiejszej Polski świętymi kanonizowanymi w historii Kościoła. Przybyły z Benedyktem i Janem Barnaba natomiast uniknął męczeństwa i według ustnych przekazów, resztę życia spędził u Kamedułów. (Basia)

Zapraszamy na pielgrzymkę do Lourdes na patronalne święto oraz Światowy Dzień Chorych

Termin: 9–13 lutego 2025.

Koszt pielgrzymki: 330 euro.

Zapisy: u Pani Małgorzaty Filipek

w naszym centrum liturgicznym po Mszach św.

Zaliczka przy zapisie w wysokości 150 euro.

Rekolekcje dla par rejonowych filii śląskiej

W dniach 4 – 6 października w Olsztynie k. Częstochowy odbywały się rekolekcje dla par rejonowych filii śląskiej. Były prowadzone przez księdza moderatora Jacka Kijasa oraz parę filialną Małgorzatę i Jacka Karbowników. Uczestniczyliśmy w nich również i my.

Na początku rekolekcji zadano nam wszystkim pytanie jakie są nasze oczekiwania wobec tych rekolekcjach. Dla nas było oczywiste, że przyjechalismy się umocnić i czegoś więcej się dowiedzieć na początku naszej posługi. Wtedy ks. Jacek sprowadził nas na ziemię mówiąc, że ten czas rekolekcji to czas zatrzymania się i pogłębienia relacji z Panem Bogiem. Ważne, aby zadać sobie pytanie: *kto jest Panem wszystkiego?* Podczas tych rekolekcji padły też słowa: *właściwe osoby na właściwy czas*. Pan Bóg powołał nas do tej posługi bycia parą rejonową.

Znając taką kolejność hierarchii wartości jak: Bóg, obowiązki stanu, praca zawodowa, zaangażowanie społeczne w tym Domowy Kościół, a na końcu dopiero hobby – chcemy kroczyć tą drogą i odczytujemy w niej wolę Boga dla naszego małżeństwa. Szczególnym błogosławieństwem dla nas jest odkrycie dzięki Słowu Bożemu, że Pan Bóg przygotował nas do tej posługi poprzez obmywanie nóg mówiąc do nas *Nie wyście mnie wybrali, ale ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to abyście szli i owoc przynosili*. Teraz jesteśmy pewni, że naszym Panem jest Bóg. My, będąc wierni swojemu powołaniu, chcemy wspólnie jako małżonkowie przynosić owoce z pomocą Ducha Świętego.

Słyszając o wielkim planie Pana Boga chcemy być świadectwem Bożej miłości, pociągając innych wzajemną miłością. Nie uciekniemy od krzyża ponieważ Pan Jezus też wziął swój krzyż i my też będziemy umierać dla innych. Powierzamy swoją posługę Panu Bogu wierząc, że razem z Nim wygramy. Chcemy tak jak Święty Paweł kiedyś powiedzieć: *W dobrych zawodach wystąpiłem, bieg ukończyłem, wiary ustrzegłem*. (Anita i Piotr Kowalcukowie)

OAZA.PL

Ruch Światło-Życie

DOMOWY KOŚCIÓŁ

GAŁĄZ RODZINNA RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

W Listopadzie kolejni wierni z naszej Wspólnoty dołączą do Krucjaty Wyzwolenia Człowieka.

HISTORIA KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA

Powołanie Krucjaty Wyzwolenia Człowieka postawił ks. Blachnicki jako zadanie przed odpowiedzialnymi i członkami Ruchu Światło-Życie w odpowiedzi na apel Jana Pawła II skierowany do Polaków u progu pontyfikatu, 23.10.1978 r.: *Proszę, abyście przeciwstawiali się wszystkiemu, co uwłacza ludzkiej godności i poniża obyczaje zdrowego społeczeństwa, co czasem może aż zagrażać jego egzystencji i dobru wspólnemu, co może umniejszać jego wkład do wspólnego skarbcia ludzkości, narodów chrześcijańskich, Chrystusowego Kościoła*. Krucjata została uroczystie ogłoszona w obecności Papieża, Jemu oddana i przez Niego pobłogosławiona podczas pierwszej pielgrzymki do Polski 08.06.1979 r. w Nowym Targu. Od tego momentu minęło 45 lat. Warto uświadomić sobie, że słowa Jana Pawła II wypowiedziane w październiku 1978 r. są skierowane także do nas i są niezmiennie aktualne! Mówimy, że kochamy Jana Pawła II ale czy słuchamy i wprowadzamy w życie jego słowa?

O CO CHODZI W KRUCJACIE ?

Dlaczego krucjata? KWC realizuje swój cel poprzez stworzenie *kolumny ratunkowej* ludzi dobrej woli, którzy mają podjąć walkę o tę ziemię świętą, jaką jest każdy człowiek odkupiony przez Chrystusa. Słowo *krucjata* wskazuje na krzyż jako skuteczny znak ostatecznego zwycięstwa nad wszelkim złem. Krzyż, jako symbol dobrowolnej ofiary podjętej z miłości, jest jedyną drogą do skutecznego wyzwolenia innych. Aby wejść w tajemnicę krzyża, trzeba pokonać lęk, dlatego zadaniem Krucjaty jest wyzwolenie ludzi z lęku.

NIE LĘKAJ SIE!

Ksiądz Franciszek Blachnicki wielokrotnie wskazywał, że źródłem niewoli jest lęk w sercu człowieka, będący ucieczką od prawdy. Wyzwolenie z lęku jest kluczem do wolności wewnętrznej człowieka. Dlatego słowa *Nie lękajcie się!* stały się hasłem KWC. *Kto się nie boi, ten jest wolny, nawet kiedy znajduje się za kratami więzienia czy w obozie koncentracyjnym. To jest wolność synów Bożych, której nam nikt nie może odebrać, tylko my sami – przez lęk, przez strach. Wyzwolenie przez prawdę: «prawda was wyzwoli» (J 8,32). Wyzwoli nas wtedy, gdy będziemy mieli odwagę mówić prawdę, domagać się prawdy, świadczyć o prawdzie, czynić prawdę. To jest prawdziwa Krucjata Wyzwolenia Człowieka. To jest wielkie zadanie naszego Ruchu KWC.*

OD ABSTYNENCJI WIELU DO TRZEŹWOŚCI WSZYSTKICH.

Nasz Założyciel ks. Franciszek mówi, że środek, który chcemy przyjąć, może się wydawać śmieszny, ale jest to środek bardzo prosty, dostępny dla każdego. Ów prosty środek to abstynencja – całkowite i dobrowolne wyrzeczenie się alkoholu jako napoju pod wszelką postacią i we wszelkiej ilości. Abstynencja nie obejmuje używania alkoholu w innym charakterze, np. jako lekarstwa, w celach liturgicznych oraz w potrawach. Nie chodzi więc o zwalczanie alkoholu jako takiego, ale o zwalczanie zwyczaju picia alkoholu. Podjęte zobowiązanie obowiązuje wszędzie, nie tylko w Polsce, ale także poza jej granicami - wszędzie mam być świadkiem wolności. Dopiero życie dużej części społeczeństwa wolnej od lęku, zakłamania, ulegania złym obyczajom, może zaowocować skuteczną przemianą stylu życia całego narodu i chrześcijańskim poczuciem odpowiedzialności za życie rodzinne i zaangażowanie społeczne.

MODLITWA, POST, JAŁMUŻNA

Wyzwolenie jest możliwe tylko w Jezusie Chrystusie. Dokonuje się ono mocą Jego Ewangelii. Podstawowa droga Krucjaty oparta jest na trzech elementach:

- **ewangelizacji**, czyli głoszeniu z wiarą i mocą Jezusa Chrystusa, który wyzwala człowieka
- **modlitwie indywidualnej i wspólnotowej**,
- **poście** rozumianym jako całkowita abstynencja od alkoholu

Modlitwa i post stanowią serce programu działania Krucjaty Wyzwolenia Człowieka. Taką drogę wskazał Chrystus apostołom, gdy doświadczali niemocy w walce ze złem. Modlitwa często jest jedynym środkiem pomocy, kiedy po ludzku nic nie da się zrobić. Ona również przemienia *działaczy* w pokornych świadków Bożego działania, a zniewolonych przyprowadza do źródła życia. Abstynencja jest czynem miłości, wyzwolenia, podania pomocnej dłoni słabszym. Godłem diakonii wyzwolenia są splecione dłonie. To znak, że chcę przyjść z pomocą tym, którzy sami nie potrafią sobie pomóc.

Chrystus stawia nam pytanie: czy miłujesz mnie więcej, aniżeli ci?». Jeżeli miłujesz więcej, to zrób coś więcej. Abstynencja nie jest twoim obowiązkiem. Jeżeli czasem wypijesz kieliszek wina przy jakiejś okazji, nie zgrzeszysz. Możesz, jesteś wolny. Do wszystkich swoich wiernych do swoich uczniów, Chrystus kieruje pytanie: «Czy miłujesz mnie więcej?». Jeśli tak, to z miłości złóż ofiarę. Wyrzeknij się tego, co dla ciebie jest dozwolone **Złóż ofiarę.**

Siostry i Bracia, patrząc na postawę apostołów naszych czasów Papieża Jana Pawła II, księdza Franciszka Blachnickiego oraz księdza Jerzego Popiełuszkę, którzy jak apostołowie dawnych czasów oddali życie za Chrystusa, walcząc o wyzwolenie człowieka i narodu polskiego od zniewoleń niszczących go i jego godność oraz prowadzących często do rozpadów rodzin i ich tragedii - podejmijmy to wezwanie i nie bądźmy obojętni na losy **naszych** rodzin, bliskich, naszego narodu wszystkich ludzi zniewolonych nałogami. Nasi dziadkowie walczyli za Polskę i często przelali swoją krew, żebyśmy żyli w wolnej ojczyźnie, mając radość w rodzinie. Teraz to należy do nas: walka o nasze rodziny, siostry i braci. To walka poprzez: modlitwę, post, jałmużnę.

Święto Niepodległości Polski

11 listopada to data, która na zawsze zmieniła bieg historii Polski. W 1918 r, po 123 latach zaborów, Polska odzyskała niepodległość i powróciła na mapę Europy. To był dzień, kiedy marzenie o wolności stało się rzeczywistością.

Józef Piłsudski po powrocie z niemieckiej niewoli przejął władzę wojskową – symbolicznie otwierając nowy rozdział w dziejach naszego kraju. Dzień Radości i Nadziei Dla Polaków 11.11.1918 r był czasem euforii i nadziei. Po latach walk, powstań i wysiłków, Polska znów należała do Polaków. Ludzie świętowali na ulicach, ciesząc się, że ich ojczyzna jest wolna i suwerenna. Odzyskanie niepodległości symbolizowało początek nowej ery pełnej wyzwań, ale i ogromnych możliwości.

Polska szybko nawiązała relacje z innymi krajami. Belgia, która również doświadczyła ogromnych zniszczeń w czasie wojny, była jednym z pierwszych państw uznających niepodległość Polski. W 1919 r oba kraje nawiązały oficjalne stosunki dyplomatyczne, kładąc podwaliny pod długoletnią współpracę gospodarczą i kulturalną. Dzięki temu Polska zyskała wartościowego partnera w odbudowie i stabilizacji swojego miejsca w Europie. Po odzyskaniu niepodległości Polska stanęła przed wyzwaniami odbudowy i organizacji nowego państwa. W ciągu kolejnych lat rozpoczęła reformy gospodarcze, reformę rolną oraz rozbudowę infrastruktury, a także dążyła do unowocześnienia przemysłu. Stawiając na rozwój, Polska zacieśniała kontakty z innymi krajami, w tym z Belgią, która była ważnym partnerem handlowym oraz wzorem demokratycznych instytucji i stabilności politycznej. (Kamil)

**Pielgrzymka „Śladami św. Jana Apostoła”
7 Kościołów Apokalipsy i wyspa Patmos
06.10 – 13.10. 2025
Zapisy i cena już wkrótce.**

Bądźmy apostołami, idźmy za Jezusem i umierajmy w naszych słabościach za bliskich dla Niego, walczmy o życie wieczne. Nie koncentrujemy się tylko na sobie, że nie mamy z tym problemu, że jeden kieliszek czy jedno małe piwo od czasu do czasu to nic złego. Jeśli mamy świadomość, że problemu nie ma, prowadząc życie katolika, to czy udowodnimy sobie samym, że nie mamy z tymi nałogami problemu, stając w prawdzie przed samym sobą? A prawda nas wyzwoli. Nie lękajmy się! **Chyba że chcemy żeby nasz naród przeminął?** Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, Mnieście uczynili. Mt25.40

Tu w Antwerpii jest już spora grupa ludzi KWC i ciągle przybywa. Nowa Armia Gedeona. **WOLNI WYZWALAJĄCY!** Każdy z nas może dać świadectwo że: **NIE PIJĘ BO KOCHAM** - Oddał 10 kg stali i za te dzieło już otrzymał od Boga 100 kg srebra lub złota. Niedługo w związku z tak liczną grupą otrzymamy własną **KSIĘGĘ KRUCJATY WYZWOLENIA CZŁOWIEKA** w Belgii. (Piotr - w KWC od 5 lat)

Warsztaty skupienia i obecności dla kobiet

W dniach 26-27.10.2024 w naszym Klasztorze już po raz czwarty miały miejsce rekolekcje dla kobiet "Przyjaciółka samej siebie". Prowadził je br. Piotr Wardawy, gwardian zakonu Braci Kapucynów w Zakroczymiu, trener focusingu z certyfikatem przyznany przez The International Focusing Institute.

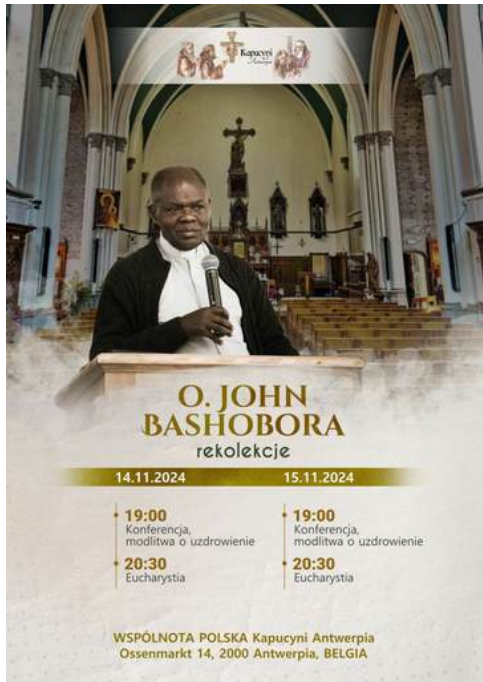

Brat Piotr Wardawy zajęcia prowadzi w oparciu o Focusing opracowany przez Eugene Gendlina, amerykańskiego filozofa i terapeutę. Podczas dwudniowych rekolekcji dla kobiet, uczestniczki zgłębiały tajniki focusingu, który ma na celu pomóc w radzeniu sobie z codziennymi problemami, poprzez zajrzenie do własnego wnętrza. Proces ten to naturalna umiejętność, którą posiada każdy człowiek, a którą wielu z nas utraciło poprzez trudne doświadczenia z dzieciństwa. Focusing stanowi przystępną pomoc w powrocie do pierwotnej zdolności bycia *tu i teraz*. Wspiera w budowaniu dobrej relacji z własnym ciałem i bogatym światem uczuć. Pomaga rozwijać życie duchowe, ożywia modlitwę wewnętrzną i otwiera na doświadczenie czułej obecności Boga. W trakcie warsztatów uczestniczące w nich kobiety poznały 6 kroków focusingu, dzięki którym można w pełni zrealizować ten proces i poprawić jakość swojej duchowości. **Co daje focusing?** Brat wspominał o możliwości głębszego zaistnienia, poznawania rzeczywistości na sposób dostępny tylko dla nas, rozumienia świata w świetle własnych przemyśleń. To również możliwość modlitwy własną duszą, ufania całym sobą, kochać własnym sercem. **Ale po co?** Jak pisze duchowny, skupianie rozproszonej uwagi jest dla naszej nieobecności najskuteczniejszym lekarstwem na wszelki zamęt w życiu osobistym, zawodowym i duchowym.

Uczestniczki rekolekcji wyszły z nich zadowolone, bogatsze o nową wiedzę i umiejętności, które z pewnością przyniosą wymierne efekty w niedalekiej przyszłości. (Urszula)

Nadchodzące wydarzenia w naszej Wspólnocie

O. JOHN BASHOBORA
relekcje

14.11.2024 15.11.2024

19:00 Konferencja, modlitwa o uzdrowienie
20:30 Eucharystia

19:00 Konferencja, modlitwa o uzdrowienie
20:30 Eucharystia

WSPÓLNOTA POLSKA Kapucyni Antwerpia
Ossenmarkt 14, 2000 Antwerpia, BELGIA

SPOTKANIA Z Dr inż JACKIEM PULIKOWSKIM
W BRUKSELI I ANTWERPII

SZCZĘŚCIE MAŁŻEŃSKIE I RODZINNE

29-11 Piątek 19.00 ADORACJA, KONFERENCJA
OSSENMARKT 14 2000 ANTWERPEN

30-11 Sobota 19.00 EUCHARYSTIA, KONFERENCJA
RUE JOURDAN 80 1060 BRUKSELA

01-12 Niedziela 12.30 EUCHARYSTIA, KONFERENCJA
OSSENMARKT 14 2000 ANTWERPEN

01-12 Niedziela 17.00 EUCHARYSTIA, KONFERENCJA
OSSENMARKT 14 2000 ANTWERPEN

tel. +32 486 959 337

WSPÓLNOTA POLSKA KAPUCYNI W BRUKSELI

DROGA MAMO, DROGI TATO

Pierwsza Komunia Święta 2024-2025

Parafie św. Willibrordusa, św. Lamberta, św. Amandusa, św. Eligiusza i Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz Kościoł św. Franciszka z Asyżu, serdecznie zapraszają wszystkie dzieci z drugiej klasy i ich rodziny do udziału w Pierwszej Komunii Świętej.

Pierwsza Komunia Święta to szczególny moment, kiedy dzieci po raz pierwszy uczestniczą w Eucharystii. Towarzyszymy zarówno dzieciom, jak i rodzicom w tym procesie poprzez katechezę i specjalne uroczystości.

Informacje praktyczne:
Katechezy w każdą pierwszą sobotę miesiąca, od 13:30 do 15:00 w kościele św. Franciszka, Ossenmarkt 14.

Zapisy:
Zapraszamy do kontaktu mailowego lub telefonicznego/WhatsApp.

Dane kontaktowe:
Br. Marcin Derdziuk OFM Cap.
+32 474 624 031
marcinderdziuk@gmail.com

MOTEK INSPIRACJI

Serdecznie zapraszamy na nasze cotygodniowe spotkania rękodzielnicze, które odbywają się w czwartki w Klasztorze w kawiarence *Cappuccino*.

W trakcie spotkań rozwijamy nasze talenty i wspólnie działamy dla dobra innych. Od października robimy na drutach szaliki, które zimą prześlemy osobom bezdomnym, aby choć trochę ogrzać ich w chłodne dni.

Już w listopadzie zapraszamy wszystkie chętne osoby do pomocy w tworzeniu rękodzieła bożonarodzeniowego. Technika i materiały dowolne. Wszystkie wytworzone rzeczy zostaną przekazane na Bożonarodzeniowy Kiermasz Charytatywny, który odbędzie się w grudniu.

Nasze spotkania odbywać się będą we wtorki od 17:00 do 19:00 i w czwartki od 19:00 do 21:00.

Zapraszamy wszystkich chętnych, bez względu na wiek doświadczenie czy umiejętności do włączenia się w tę inicjatywę. **Razem możemy zrobić wiele dobrego!**

KLUB PIELGRZYMA I PODRÓŻNIKA
MOJE CAMINO
ZAPRASZA NA PRELEKCJE
MOJA DROGA DO
SANTIAGO DE COMPOSTELA

W listopadzie o swoim Camino opowiedzą m.in.:

Anna Gierczak - nasza organistka
Piotr Wałkowski - mąż Anny i wędrowiec

W trakcie spotkania będzie czas na pytania oraz wymianę doświadczeń.

ZAPRASZAMY!

Kącik Dziecięcy

Pokoloruj obrazek

Redakcja i opracowanie:

Urszula Mikita, Basia Kilasińska,
Anna Milczarczyk, Kamil Kowalcuk,
Anita i Piotr Kowalcukowie, Anioly
Antwerpii, br. Marcin Derdziuk,
Kontakt:
uswfranciskagazetka@gmail.com

Kapucyni Antwerpia
Ossenmarkt 14
2000 Antwerpen
e-mail: kapucyni.antwerpia@gmail.com
rektor kościoła tel. (+32) 474 624 031